

spotmedia.ro

Pregătiri pentru întâlnirea cu Putin. Fragment imaginar din jurnalul unui adolescent

Emilian Isailă

8-10 minutes

Textul de mai jos e unul de ficțiune pe care l-am scris, pornind de la [o imagine postată pe site-ul oficial al președinției ruse, kremlin.ru](#), în care un puști cu ochelari, îmbrăcat în pantaloni militari și un tricou roșu, lasă privirea în jos la intrarea lui Vladimir Putin într-o sală de studiu pregătită special pentru o întâlnire cu elevii din Kaliningrad.

Mi-am imaginat cum ar putea să se raporteze un adolescent rus, din clasa de mijloc, la ceea ce se întâmplă în jurul lui.

Toți elevii care au participat la eveniment [au fost obligați să stea în izolare două săptămâni](#), fiind testați pentru Covid înainte de a se afla în aceeași încăpere cu Vladimir Putin.

În ultimele zile m-am cam plictisit. La început n-am înțeles de ce directoarea școlii i-a chemat de urgență pe părinți. Mai erau două săptămâni de vacanță. Mă simțeam liniștit. N-avusesem ocazia încă să fac ceva rău sau să iau note proaste.

După ce a început războiul, mai precis, “operațiunea specială”, părinții mi-au spus că urmează o perioadă grea și că e posibil să ne pierdem viața. Așa că în orice moment trebuie să fiu pregătit pentru ce e mai rău. De jumătate de an se vorbește des de moarte în jurul meu.

“E nevoie să intrăm în modul <supraviețuire>”, a spus tata, într-o seară, la cină, în șoaptă.

E inginer constructor, bea destul de mult, dar se poartă bine cu familia. Când nu e ursuz din cauza problemelor de serviciu, e un tip de treabă.

I-a spus mamei, care plânge frecvent în ultimele luni, că trebuie să ne comportăm și-n somn ca și cum suntem de acord cu tot ce face președintele Putin.

N-am înțeles prea bine ce înseamnă acest lucru. Eu, oricum, sunt de acord.

Aștept cu nerăbdare să treacă următorii patru ani, aproape cinci, să pot să mă înrolez și să lupt cu dușmanii țării. În ultimul timp sunt tot mai mulți.

Directoarea a anunțat-o pe mama că urma să intru într-un program special și să realizez ceva important pentru țară.

Pentru asta, trebuia să stau două săptămâni închis în camera mea, să nu mă infectez pentru ca, apoi, să îmbrac uniforma tinerilor cadeți și să particip la un eveniment “care-mi va marca viața”, așa a spus directoarea și se pare că aceste cuvinte au speriat-o și mai rău pe mama.

Am început să scriu în jurnal de plictiseală. Internetul nu merge prea bine, am acces pe tot mai puține site-uri, mult mai puține ca

Înainte de a începe operațiunea specială.

De câteva ori, până când conducătorul nostru a anunțat că ucrainenii trebuie denazificați, în weekend mergeam cu mama și cu tata în Lituania. Am stat într-o vară o săptămână întregă la o pensiune din Klaipeda, la malul mării.

Îmi era greu să-mi explic cum, într-o țară cât o regiune mică din Rusia, oamenii mi se păreau mai fericiți și mai bogați decât cei din Kaliningrad, orașul în care locuiesc.

La școală, profesorii repetă întruna că Rusia e cea mai bogată și puternică țară din lume, că noi, locuitorii ei, vrem să aducem pacea în jur, iar că europenii sunt corupți, leneși și violenți. Urmăresc să ne cumpere bogățiile pe nimic pentru ca ei să trăiască bine și să nu mai fie nevoie să muncească.

Profesorul de istorie ne-a spus că, pe acest pământ, doar americanii sunt mai răi decât europenii, iar ei sunt inamicii noștri. Vor să ne distrugă cultura, tradiția și familiile.

Aici, în jurnal, pot să mărturisesc că-mi plac, totuși, filmele americane. Sunt făcute în așa fel încât, până la urmă, totul se sfârșește cu bine, cei buni reușesc într-un final.

Nu știu pentru ce eveniment mă pregătesc, dar trebuie să stau două săptămâni închis în camera mea ca să nu mă infectez.

"I-am cerut albumul cu fotografii de când eram mic, special pentru că-mi doream mult s-o văd râzând. Acolo sunt câteva imagini în care mama mea era fericită" - Ilustrație: spotmedia.ro/Foto: Canva

Mama mă vizitează de trei ori pe zi, purtând două măști chirurgicale. Îmi aduce de mâncare, mă întreabă ce fac și mă mângâie pe păr. E tristă. Tot mai tristă.

I-am cerut albumul cu fotografii de când eram mic, special pentru că-mi doream mult s-o văd râzând. Acolo sunt câteva imagini în care mama mea era fericită.

Sunt sigur că tristețea ei are legătură cu operațiunea specială a conducătorului nostru. Ea s-a născut în Ucraina, în Herson. A devenit rusoaică în urma căsătoriei cu tata, dar bunicii mei și o mătușă locuiesc încă acolo.

Am întrebat-o pe mama dacă "s-au nazificat și trebuie să-i ucidem?", iar ea a izbucnit în plâns. Și-a pus mâinile la ochi și a fugit din cameră.

Asta se întâmpla la câteva zile de la începerea operațiunii speciale. Atunci eram tare curios să aflu în ce mod și în cât timp s-au nazificat bunicii.

Tocmai îi văzusem în vacanța de vară și mi se păreau oameni de treabă. Bunicul m-a urcat pe portbagajul bicicletei și am fost la piață, în oraș. Mi-a cumpărat înghețată, dar m-a rugat să-i spun mamei că am mâncat fructe ca să nu-l certe.

Mă gândesc că asta o fi fost unul din semnele de nazificare. Faptul că mă învățase să-mi mint părinții. Dar pentru asta, chiar dacă-mi iubesc țara și conducătorul, nu prea îmi vine să-l omor. E, totuși, bunicul meu.

Seara, după ce am supărat-o pe mama cu întrebările mele prostești, tata m-a chemat în dormitorul lor, unde era singur și mi-a spus trebuie să fac abstracție de tot ce se întâmplă în jurul meu.

A adăugat că, deși am aproape 14 ani, îi e greu să-mi explice, dar ceea ce se petrece în această perioadă tulbure e periculos pentru fiecare dintre noi.

Exact asta mi se pare și acum. M-au închis într-o cameră pentru că urmează să fac ceva important. Dar asta poate însemna orice. Chiar să fiu trimis la război, pentru că am citit pe Telegram că domnul Putin are nevoie de soldați, câți mai mulți soldați. Problema e că n-am tras cu arma niciodată.

Ca tânăr cadet în organizația Tânăra Armată a Rusiei, am fost la câteva ore de pregătire, dar acolo am învățat doar să salutăm, să batem pas de defilare și câteva cântece patriotice.

Elevi ruși din Tânăra Armată își fac o fotografie de grup în fața unui vehicul blindat capturat de militarii Moscovei în Ucraina - Foto: Hepta.ro

Uniforma cu beretă roșie, tricou roșu și pantaloni militari îmi vine bine și am ceva succes la fete. Vor să stea de vorbă cu mine.

În organizație am intrat în clasa a cincea pentru că ni se oferea o tabără gratuită la Moscova și mama a spus că ar fi frumos să vizitez capitala.

Pe atunci, știam că sunt lupte în partea de vest a țării, dar erau departe și nimeni nu vorbea de importanta operațiune specială.

Tot în acea perioadă, din când în când, după două, trei pahărele de vodcă, tata spunea că “nebunul ăsta o să ne distrugă pe toți”. Îl întrebam la cine se referă, dar nu voia să-mi spună. Zicea că o să înțeleg mai târziu.

Din păcate, nu reușesc să pricep și simt că părinții mei îmi ascund ceva important.

Trebuie să las scris aici și faptul că mă tem de domnul Putin. Din câte am mai citit pe Telegram și am văzut pe TikTok, președintele îi arestează pe toți care nu sunt de acord cu el. Dar asta poate să fie doar părerea europenilor leneși care vor să ne fure bogățiile. Oricum, eu sunt de acord.

După două săptămâni petrecute în carantină, Fiodor Anton Antonovici, în vârstă de 13 ani, elev la Școala Centrală “Alexandr Pușkin” din Kaliningrad, a participat, alături de alți 19 elevi, la [o întâlnire cu Vladimir Putin care a durat peste o oră și în care președintele Rusiei a răspuns la întrebările elevilor. Întâlnirea a fost organizată cu ocazia începerii noului an școlar.](#)

Fiodor Anton Antonovici nu a fost desemnat să pună întrebări, dar asta nu l-a deranjat prea tare.

[Tânăra Armată din Rusia, Army University Press:](#)

Studenti și elevi din organizația "Tânăra Armată a Rusiei", defilează în Piața Roșie - Foto: Hepta.ro

- **Mișcarea Tânăra Armată a Rusiei este cea mai recentă încercare a Kremlinului de a mobiliza și de a oferi abilități militare de bază tinerilor ruși.**
- **Furnizarea de programe de pregătire militară pentru tineri nu este recentă. În perioada sovietică, pregătirea militară de bază a fost încorporată în majoritatea programelor școlare.**
- **Au existat tot timpul organizații paramilitare sponsorizate de stat (de exemplu: Societatea de Voluntari pentru Cooperare cu Armata, Aviația și Marina; Komsomol; Organizațiile de Pionieri) și organizații sportive (de exemplu: Clubul Sportiv al Armatei Centrale) concepute atât pentru îmbunătățirea stării fizice și moralul tinerilor, oferind, în același timp, și abilități militare de bază.**

